

portraits

regelbau factsheet

GENERALOBERST GEORG LINDEMANN

Generaloberst Georg Lindemann kom til verden d. 8 marts 1884 i Osterburg, Altmark. Som prøjsisk officer tjente han under 1. verdenskrig på både øst og vestfronten, og i mellemkrigsårene deltog han i udslettelsen af det kommunistiske arbejdsråd i Hanover som officer i von Lettow's frikorps.

Da NDSAP kom til magten i 1933 blev Lindemann gjort til chef for Krigsskolen i Hanover, indtil han i 1936 blev forfremmet til generalløjtnant og fik kommandoen over 36. Infanteridivision, som bl.a. deltog i angrebet på Frankrig. Dette felttog endte for Lindemanns vedkommende med en udnævnelse til general og kommandoen over L. Armeekorps.

Østfronten

Da Operation Barbarossa, invasionen af af Sovjetunionen, løb af stablen d. 22 juni 1941 var Lindemanns korps en del af Armegruppe Nord under Feltmarskal Ritter von Leeb og deltog i slaget om Smolensk og Leningrad. I 1942 overtog han kommandoen over 18. Arme med grad af Generaloberst, en position han holdt frem til 4 juli 1944 hvor Hitler lod ham afløse og overføre til "Førerreserven" med den begrundelse, at han var blevet for gammel. Da **von Hanneken** skulle udskiftes efter at være anklaget for bedrageri, blev Lindemann imidlertid atter taget ud af mølposen og sendt nordpå.

Tiden i Danmark

Georg Lindemanns karriere i Danmark starter d. 1. februar 1945 på et tidspunkt, hvor det må have stået ham klart, at krigen var tabt for Tysklands vedkommende. Ikke desto mindre fører han en hård kurs over for frihedskæmpere og udstedte som Wehrmachtsbefelshaber Dänemark så sent som 15. april 1945 den berygtede dagsbefaling, der forpligter tyske tropper i Danmark til at kæmpe til sidste mand og sidste patron.

Lindemanns noget krigeriske sindelag kom også frem ved den berømte sabotage mod hans tog i februar 1945, hvor generalobersten var på vej

hjem til Silkeborg efter at have inspiceret forsvarsværkerne ved Hanstholm. Rasende efter at have være udsat for sabotage (hvorunder han også fik en kuffert i hovedet) beordrede Lindemann at et par nærtliggende bøndergårde skulle brændes ned til grunden.

Mødet i Mørvig

Efter Hitlers selvmord deltog Lindemann i mødet på marineskolen i Mørvig d. 3 maj, hvor bl.a. også Speer, Keitel og von Krosigk var til stede og hvor Döntiz så at sige gjorde fallitboet op efter Hitler og besluttede, at opgave kampen. Sammen med sin kollega i Norge, general Böhme, argumenterede Lindemann for at holde Danmark og Norge som pant i en forhandling med de allierede om overgivelsesbetingelserne. Döntiz var imidlertid realistisk nok til at gå ind på det krav om betingelsesløs overgivelse, som modparten havde stillet, og fjendtlighederne ophørte som bekendt i Holland, Nordvesttyskland og Danmark d. 5. maj.

Efter krigen

Lindemann overgav sig til allierede soldater d. 6. maj efter at have afvist modstandsbevægelsen som sejrende part. Han selv, hans stab og ca. 350 soldater forblev i tjeneste – og bevæbnede – mens en udmarch af tyske tropper fra dansk jord blev organiseret og iværksat.

Han blev arresteret i sit hovedkvarter i Silkeborg d. 6 juni 1945. Han blev ikke tiltalt for krigsforbrydelse hverken i Danmark eller af de allierede men tilbragte nogle år som amerikansk krigsfange indtil sin løsladelse i 1943. Efter 20 år som pensionist i Freudenstadt i Vesttyskland døde han af naturlige årsager d. 25 september 1963

